



סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש



פרשת
אמור
"ט אייר שנת תשפ"א
לפ"ק
שנה 2, גליון 21
(36)

ארויסגעשאסן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלב

אנשי שלומינו האט מיר געזאגט אז ער האט אמאל געפרעגט פון מוהרא"ש זכרונו לברכה ווער דער רב איז געווען, און מוהרא"ש האט אים געזאגט דעם נאמען פונעם רב. די מעשה האט פאסירט מיט דעם רבי'ס בן יחיד, ער האט געלערנט און געדאווענט אבער ער האט נישט געשפירט קיין טעם אין זיין עבודת השם, האט ער דאס דערציילט פאר צוויי אינגעלייט, זיי זענען געווען רבי נתן און רבי נפתלי, תלמידים פון רבי'ן, האבן זיי אים געגעבן אן עצצה אז ער זאל פארן צום רבי'ן, ווייל איינמאל א מענטש ווערט מקורב צו א צדיק שפירט אין אלעס א טעם און א חיות.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אבער צוגעלייגט: דער מעשה האט דער רבי נישט דערציילט סתם צו דערציילן א מעשה וואס האט פאסירט, נאר דאס האט ער דערציילט כדי צו מחזק זיין יעדן מענטש וואס וויל מקורב ווערן צו אים, ווייל ווער עס וויל מקורב ווערן צום רבי'ן גייט אריבער מניעות און שוועריקייטן, איינער מער און איינער ווייניגער, קיינער קען נישט קומען צום רבי'ן גרינג, אבער די אלע מניעות זענען א טובה פארן מענטש ווייל ווי מער מניעות מען האט ווען מען ווערט מקורב, אלץ מער איז מען זוכה צו מקבל זיין פונעם צדיק.

און דער בן יחיד האט גיטאן א מצוה. וואס הו"ר דער מצוה איז <<<

שבת קודש פרשת ויקרא. שנת תשפ"א לפקט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א; אינדערפרי נאכן דאווענען בשעת 'קידושא רבא' אינאיינעם מיט א 'סיום מסכת תענית' הונדערט און איין מאל פון א חתן א תלמיד הישיבה גרו יאיר האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט ספורי מעשיות, די גאנצע מעשה פון מעשה ח, מרב וכן יחיד.

דערציילט דער הייליגער רבי:

מעשה אמאל איז געווען א רב. דער רב האט קיין קינדער ניט גיהאט. דערנאך האט ער גיהאט א בן יחיד. און ער האט אים מגדל געווען. און ער האט אים חתונה גימאכט. דער בן יחיד פלעגט צו זיצן אויף איין איבער שטיבל און האט גילערנט. אזוי ווי דער סדר איז ביי גבירים.

אזוי איז געווען אמאל דער סדר, ווען קינדער האבן חתונה געהאט האבן זיי געוואוינט ביים טאטען אויפ'ן צווייטן שטאק.

און פלעגט לערנען און דאווענען תמיד. נאר ער האט ביי זיך גיפילט אז סע פעלט אים עפעס א חסרון. און האט ניט געוואוסט וואס. און ער האט ניט גיפילט קיין טעם אין דעם לערנען און אין דעם דאווענען. האט ער דאס דערציילט פאר צוויי יונגע לייט. האבן זיי אים איין עצצה גיבן. אז ער זאל פארן צו דעם און דעם צדיק.

די מעשה האט פאסירט אין די צייטן פון רבי'ן, איינער פון

חינוך ווינקל

גענומען פונעם קונטרס "אדישקייט איז שוין"

פארנואס נעמט ער

די אומריינע וואסער?

מען דארף רעדן שוין צו די תלמידות; מען זאגט זיי וואס דער אייבערשטער וויל, וואס דער אייבערשטער האט אונז געהייסן, מען זאגט נאכאמאל אז עס איז דא א באשעפער; מער פון דעם דארף מען נישט. דאס איז דער עיקר, רעדן אסאך פונעם אייבערשטן.

מענטשן פרעגן: "וואס געבט ברסלב?" וואס איז דער חילוק צווישן 'ברסלב' און אנדערע חסידות'ער?" וועט איינער זאגן, ברסלב לערנט מיר אויס 'לערנען' - דאס איז אבער נישט אינגאנצן וואר, ווייל אין אנדערע פלעצער לערנט מען דען נישט? ברסלב לערנט מיר אויס 'דאווענען' - אין אנדערע פלעצער דאווענט מען דען נישט? ברסלב

לערנט מיר אויס 'כיבוד אב ואם' - אין אנדערע פלעצער איז נישטא קיין כיבוד אב ואם? וואס איז טאקע דער חילוק, מיט וואס איז דער רבי אנדערש? - דער חילוק איז אז דער רבי מאכט דאס אלעס מיט א געטשמאק, ער מאכט מען זאל 'וועלן' דאווענען, מען זאל 'וועלן' לערנען.

איך וועל אנכאפן א ביישפיל, 'צניעות'; די מיינדלעך וואס קוקן אן צניעות ווי נישט קיין שיינע זאך, דאס קומט ווייל זי האט באקומען די זאך פון צניעות נישט אויפ'ן ריכטיגן וועג, דאס מאכט זי זאל וועלן אוועק לויפן דערפון. דאס איז אזוי ווי א מענטש וואס האט פאר זיך צו טרינקען פינגע וואסער און אומריינע וואסער, און וועלט אויס די אומריינע וואסער, פארנואס נעמט ער די אומריינע? עס מוז זיין אז עפעס האט ער געליטן פון די גוטע וואסער, מען האט אים געפייניגט צו טרינקען גוטע וואסער, דערפאר וויל ער יעצט לויפן צו

אנדערע זאכן וואס זענען נישט גוט.

איך דארף נישט קיין גן עדן

דעם רבי'ס וועג איז צו ווייזן אז די תורה איז שוין, עס איז גוט צו זיין א איד, עס איז גוט צו לעבן מיט'ן אייבערשטן. עס איז שוין צו גיין איידל אנגעטון; נישט אז מען מוז גיין אנגעטון צניעות'דיג ווייל אויב נישט וועט מען פלאקערן אין גיהנם, איך גיי אנגעטון איידל נישט ווייל איך דארף גן עדן, איך דארף נישט קיין גן עדן, איך דארף נישט קיין גיהנם, איך גיי אנגעטון צניעות'דיג ווייל דאס איז שוין, וואס דער אייבערשטער זאגט - דאס איז שוין.

אזוי אויך ביי אינגלעך; איך גיי מיט פיאות, ווייל פיאות איז שוין דער אייבערשטער זאגט מען זאל גיין אזוי, איך דארף נישט קיין גן עדן פאר מיין פיאות, דאס איז מיין גן עדן - אז איך גיי ווי אזוי דער אייבערשטער וויל.

ער גיקומען צו דער בחינה מאור הקטן.

איז גינאנגען דער בן יחיד און האט דאס דערציילט זיין פאטער. פאטער ער פילט ניט קיין טעם אין זיין עבודה (בלומר אין דעם וואס ער דינט גאט דהיינו דאווינען און לערנען אין אנדערע מצות) און כע גייט אים אפ און ער ווייסט ניט וואס. בכך. וויל ער פארין צו דעם צדיק (וואס מען האט אים גיזאגט כנ"ל) האט אים דער פאטער גיענפערט. ווי קומסטו צו אים צו פארין די ביסט זיך מער למדן פון אים. און מער מיוחס פון אים. סע שטייט דיר ניט אן צו אים צו פארין. גי אוועק פון דעם וועג. ביז דער פאטער האט אים ניט דערלאזט צו פארין צום צדיק. האט זיך דער בן יחיד ווידער גיענעצט לערנען. האט ער ווידער גיפילט דעם חסרון. כנ"ל. האט ער ווידער איין עצה גיהאלטן מיט די מענשן. האבין זיי אים ווידער די עצה גיניבן אז ער זאל פארין צו דעם צדיק. איז ער ווידער גינאנגען צום פאטער. האט אים דער פאטער ווידער אפ גישלאגן. און האט אים ניט דערלאזט. און אזוי איז גיווען עטליכע מאל. און דער בן יחיד האט אליין גיפילט אז סע גייט אים עפעס אפ. און האט זייער גיענעצט ער זאל ממלא זיין דעם חסרון (בלומר ער זאל מיט עפעס פארעכטן אז סע זאל אים ניט אפ גיין) און ער האט גישט גוואוסט וואס דער חסרון איז. כנ"ל. איז ער נאך אמאל גיקומען צום פאטער און האט אים זייער גיעטען. ביז דער פאטער האט גימוזט מיט אים פארין. ווארן דער פאטער האט אים ניט גיוואלט אליין לאזן פארין מחמת ער איז גיווען ביי אים א בן יחיד.

האט אים דער פאטער גיזאגט זעה איך וועל מיט דיר פארין. וועל איך דיר ווייזן אז ער איז נאר גישט (בלומר אז דער צדיק איז גישט).

יעצט האט ער שוין טאקע גישט פארן וואס צו פארן צום רביין, ווייל אויב פארט מען צום צדיק גישט מיט אן אמת, מען פארט נאר כדי אויפצואווייזן אז ער איז גארנישט ווערד דעמאלט וועט מען טאקע טרעפן אז ער איז גארנישט ווערד, ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (וימא לח): "הבא לטמא פותחין לו", ווער עס וויל אוועק גיין פונעם אייבערשטן העלפט מען אים צו פון הימל ער זאל אוועק גיין, אזוי ווי עס שטייט (משלי ג, ד): אם ללצים הוא יליץ", נאך זאגן די הייליגע חכמים (מכות י): "בדרךך שאדם רוצה לילך בה מולכין אותו", אויף דעם וועג וואס א מענטש וויל גיין, אויף דעם וועג פירט מען אים; אז דער מענטש זוכט צו טרעפן ראיות אז דער צדיק איז גישט קיין צדיק וועט מען אים פירן אויף דעם וועג, און ער וועט טאקע טרעפן ראיות אויף דעם.

עס איז דא א באקאנטע בריוו וואס דער הייליגער מרצה יחזקאל זכר צדיק לברכה האט געשריבן איבער דאס גרויסקייט פון זיין רביין הרב הקדוש רבי מנחם מענדל מרימנוב זכותו גן עלינו (עס איז געדרוקט אין שאלות ותשובות מרצה יחזקאל סימן קד); דאס איז זייער א הייליגע בריוו, דער הייליגער צאנזער רב זכותו גן עלינו פלעגט דאס לערנען ל"ד בעמר, בימא דהילולא פון רבי מענדל'ע מרימנוב זכר צדיק לברכה, בשעת ער האט עס געלערנט האט גערניען טרערן פון זיינע אויגן; איך פלעג אסאך לערנען דעם בריוו איידער איך בין מקורב געווארן צום רביין. עס איז זייער א שיינע בריוו, ער שרייבט דארט ווי אזוי עס האט אויסגעקוקט א סדר ביים זיין רביין, אלע תלמידים זענען געזיצן מיט א מורא דיגע ראה, ער רעכנט אויס עטליכע תלמידים וואס זענען דארט געווען, צווישן זיי דער הייליגער מאור ושמש זכר צדיק לברכה, קיינער פון זיי האט זיך גישט אנגעלאגט במשך דעם גאנצן סדר.

דערנאך שרייבט ער זיי, זיי זאלן אליין קומען צו זיין הייליגן רביין, אבער ער לייגט צו: "ולא תהא ביאתו ריקנית בעבור לנסות את רבינו היש ה' בקרבנו, שאז תהיה ציאה כביאה", מען זאל גישט קומען מיטן חשבון אים אויספארבירן צי ער איז טאקע א צדיק אדער גישט, ווייל דעמאלט וועלן זיי גארנישט אויפטון, "רק כל מגמת פניו יהיה לעלות ולראות את פני האדון ה' צבאות השוכן בקרב חסידיו ללמד ממעשיהם ולהדבק בדרךיהם ובמידותיהם",

זייער גאנצע ציל מיט'ן קומען זאל זיין נאר זיך צו לערנען פון אים א וועג אין עבודת השם, עיין שם, ווייל אויב מען קומט צום צדיק כדי אים אויספארבירן דעמאלט איז שאד דאס גאנצע קומען ווייל דער סמ"ך מ"ם וועט זיכער מאכן מען זאל זען דאס פארקערטע.

א מענטש וואס וויל זיין אן ערליכער איד, אפילו עס גייט אים גישט, ער טוט נאך וואס ער טוט גישט קיין גוטע זאכן רחמנא לצלן, אבער ער שרייט יעדן טאג צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיך איך וויל זיין אן ערליכער איד" וועט ער צום סוף זוכה זיין ארויס צו גיין פון זיינע שלעכטע זאכן און ער וועט נאך זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד, און די זעלבע איז פארקערט, איינער וואס זוכט וואו ער קען טרעפן ראיות און קשיות קעגן צדיקים רחמנא לצלן, אדער וואו ער קען טרעפן קשיות אויף די אמונה רחמנא לצלן, וועט מען אים העלפן פון הימל ער זאל דאס טרעפן.

האבין זיי איין גישפאנט די בריקע און זענען גיפארין. האט דער פאטער צום זון גיזאגט. דא וועל איך פרויבן. וועט זיך אנדערש פירן כסדר. איז עס מן השמים. און אז ניט. איז ניט מן השמים אז מיר זאלן פארין. וועלן מיר זיך אויסקערין.

איי אפשר איז עס פונקט פארקערט, אויב גייט אלעס כסדר אן קיין שום שוועריקייטן דעמאלט דארף מען איבערטראכטן צי דאס איז א גוטע זאך, ווייל א גוטע זאך דארף קומען מיט מניעות, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן כב): ווען עס איז דא א קול דקדושה וועקט זיך אויף א קול הברה, עס קומט התנגדות. ווען איך האב געעפענט די ישיבה איז געווען פראטעסטן און פאשקעוויילן אין אלע גאסן וכו', ווען איך פלעג אריינגיין צו מוהרא"ש פלעגט ער מיר פרעגן וואס איז דער קול הברה, וואס טוט זיך אין גאס, ווייל אויב עס רידערט זיך וכו' איז א סימן אז עס איז א קול דקדושה. מוהרא"ש זכרנו לברכה זאגט: איינער וואס טוט אויף מיט בני הנעורים ער קען אריינברענגען אין זיי יראת שמים, ער קען אריינברענגען אין זיי תורה און תפלה דארף מען חושש זיין אויף אים אפשר איז ער פון די סטרא אחרא רחמנא לצלן, אבער אויב גייט ער אריבער מניעות פון גאס אדער פון אנדערע, דעמאלט קען מען זיין רואיג אז ער איז פון די צד הקדושה, ווייל די מניעות ווייזט איבער אז דאס וואס ער טוט איז גוט, ווען גישט וואלט גישט געווען קיין מניעות.

מען זעט אין ספר ליקוטי מוהר"ן, איבעראל וואו דער רבי וויל געבן א ביישפיל פון טון זייער א גרויסע זאך אין עבודת השם געבט ער אלץ דעם ביישפיל פון פארן צום צדיק האמת; קוק אריין אין ליקוטי מוהר"ן (חלק א, סימן סו), זאגט דארט דער רבי: "כי כשאיש ישאלני צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו, בפרט כשאצריך לו לעשות דבר גדול הצריך ליהדותו, שכל יהדותו תלוי בזה - כגון לנסע לצדיק אמתני", ווייל ווען א איד דארף טון א זאך וואס זיין גאנצע אידישקייט איז אנגעהאנגען אין דעם, ווי צום ביישפיל ער דארף גיין צו אן אמת'ן צדיק; זעט מען פון דעם אז דאס מערסטע פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם ווען מען וויל קומען צום צדיק, דעמאלט פארלייגט ער זיך זייער שטארק מען זאל דאס גישט טון.

זענען זיי גיפארין. ווי זיי זענען גיפארין זענען זיי גיקומען צו איין קליין בריקל. איז אראפ גיפאלן א פערד און די בריקע האט זיך איבער גיקערט. און זיי זענען שיר דערטרונקען גיווארין. האט אים דער פאטער גיזאגט זעהסטו אז סע פירט זיך ניט כסדר. און די נסיעה איז ניט מן השמים. האבן זיי זיך אום גיקערט.

האט זיך ווידער דער בן יחיד גיענעצט לערנען און האט ווידער גיענען אז סע גייט אים עפעס אפ. און ער ווייסט ניט וואס. האט ער ווידער מפציר גיווען דעם פאטער. האט דער פאטער גימוזט מיט אים נאך אמאל פארין. ווי זיי זענען גיפארין. האט דער פאטער ווידער גישטעלט אויף א פריב אזוי ווי פריער אויב סע וועט זיך פירן כסדר (וכו' כנ"ל). ווי זיי

זענען גיפארין זענען צוגראכין גיווארין ביידע אקסין.

'אקסין' - דאס איז די האלץ וואס באהעפט דעם פערד צום וואגן.

האט אים דער פאטער גיזאגט. זעה אז סע פירט זיך ניט אונז אז מיר זאלן פארין. ווארין איז דאס דען א דרך הטבע. אז ביידע אקסין זאלן צוגראכין ווערן. וויפל מאל מאיז גיפארין מיט דער בריקע. און סע האט זיך אויבן ניט גיטראפן. האבן זיי זיך ווידער אום גיקערט.

האט זיך דער בן יחיד ווידער גינומען צום לערנען נו' פנ"ל. און האט ווידער גיפילט דעם הסרון פנ"ל און די וינגע לייט האבן אים אליין אנגירעט אז ער זאל פארין. איז דער בן יחיד ווידער גיזאגנען צום פאטער. און האט אים ווידער מפציר גיווען. האט ער גימוזט נאך אמאל מיט אים פארין. האט דער בן יחיד צום פאטער גיזאגט. אז מען זאל שוין ניט שטעלין אויף אזוי א פרום. ווארין דאס איז א דרך הטבע. אז סע פאלט אמאל א פערד אראפ. אדער סע ווערן אקסין צו גראכין. סיידין סע וועט עפעס זיין א ווילדע זאך.

דא האט דער זון געמאכט א טעות, און דאס האט גורם געווען אז ער זאל גישט אנקומען צום צדיק, ווייל איינער וואס וויל באמת קומען צום צדיק טאר גישט קוקן אויף גארנישט, וואס עס זאל נאר אונטערקומען סיי וועלכע מניעה, אפילו חוץ לדרך הטבע, טאר ער זיך לאזן דערפון נאר ווייטער פרוברין אנצוקומען צום צדיק. ווי דער הייליגער מדרש (פדרש מנחומא פרשת וירא, סימן כב) דערציילט די גאנצע מעשה וואס האט זיך אפגעשפילט ווען אברהם אבינו איז געגאנגען אויפ'ן וועג מיט יצחק צו די עקדה; קודם האט זיך דער שטן פארשטעלט ווי אן אלטער מענטש און פרוברט איבער צו רעדן אברהם אבינו ער זאל גישט שחט'ן יצחק, ווען ער האט געזען אז אברהם אבינו הערט אים גישט אויס, האט ער זיך פארשטעלט ווי א יונגער מענטש און איז געגאנגען צו יצחק פרוברנד'דיג אים איבער צו רעדן, ווען ער האט געזען אז יצחק הערט אים אויך גישט אויס, האט ער געמאכט עס זאל ווערן א גרויסע טיף פאר זיי, אז זיי זאלן גישט קענען ווייטער גיין, אבער זיי האבן זיך גישט דערשראקן פון דעם נאר זיי זענען אריין טיף אינעם טיף ביז די וואסער האט דערגרייכט ביזן האלז, און זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם, באו מים עד נפש", "הייליגער באשעפער די וואסער דערגרייכט שוין ביזן האלז" האט דער אייבערשטער אויסגעטריקענט דעם טיף. זעט מען פון דעם אז מען טאר זיך גישט דערשרעקן פון קיין שום זאך, אפילו פון ווילדע זאכן, ווייל דער סמ"ך מ"ם וועט טון אלעס אין די וועלט, ער וועט באשאפן גייע וואסערן וכדומה, אבי איך זאל גישט קומען צום רבי'ן, אבער אז דער מענטש איז שטארק, ער פארלירט זיך גישט פון די אלע מניעות, ער ברעכט דאס אלעס דורך, וועט ער זוכה זיין צו גאר שיינע זאכן אין עבודת השם.

זענען זי גיפארין. און זענען גיקומען געקטיגן אין א קרעטשמע האבן זיי דארט גיפונען א סוחר. האבן זיי מיט אים אנגיהויבן צו שמוסין. אזוי ווי דער סדר איז פון סוחרים. און האבן אים גישט גיזאגט אז זי פארין אהין (צו איין גוטי'ן יהודי) ווארין דער רב האט זיך גישעמט צו זאגן אז ער פארט צו דעם גוטי'ן יהודי. און זיי האבן גישמוסט וועלט זאכין. ביז אין די רייד האבן זיי אן גיהויבן צו שמוסין פון גוטע יודין. ווי סע גיפינען זיך גוטע יודין. האט ער זיי דערציילט (היינו דער סוחר) אז דארט גיפינט זיך א גוטער יהודי און דארט און דארט. האבן זיי אנגיהויבן צו שמוסין פון דעם גוטי'ן יהודי וואס זיי פארין צו אים. האט דער סוחר זיי געענפערט. דער (מיט א לשון ווי מפארווינדערט זיך) ער איז זיך א קל (בלומר ניט קיין ערליכער יהודי) אט פאר איך פון אים. בין איך דערביי גיווען און ער האט גיטאן איין עבירה. האט זיך דער פאטער אנגיוופן (צום בן יחיד) זעהסטו מיין קינד וואס דער סוחר דערציילט לפי תומו (בלומר ער איז זיך ניט מכחין אין מיסטנע צו דערציילן שלעכטן פון דעם גוטי'ן יהודי נאר דורך די רייד האט ער עס דערציילט) אט פארט ער דאך פון דארט. האבן זיי זיך

אומגיקערט אהיים (היינו דער רב מיט דעם בן יחיד).

דאס איז אויך א טעות פונעם זון, וואס איז א חילוק וואס מען זאגט אויף דעם רבי'ן, וואס גייט מיר אן אז דו זאגסט אז ער איז א קל? ער ברענגט מיר דאך צו צום אייבערשטן!

איז דער זון גישטארבן. און איז גיקומען צו הלום צום פאטער. האט דער פאטער גיזעהן אז ער שטייט אין גרויס פעס האט דער פאטער אים גיפרעגט: פאר וואס ביסטו אזוי אין פעס. האט ער אים גיענפערט (היינו דער זון וואס סע גישטארבן האט גיענפערט אין הלום דעם פאטער) אז ער זאל פארין צו דעם גוטי'ן יהודי (וואס זיי האבן גיוואלט פריי פארין צו אים) וועט ער דיר זאגן פאר וואס איך בין אין פעס. האט ער זיך אויף גיחאפט. און ער האט זיך גיטראכט סע איז איין מקרה (בלומר סע נאר א הלום ניט קיין אמת) נאך דעם האט זיך אים ווידער אזוי גחלימט. האט ער ווידער גימינט סע איז א פאלטשיר הלום. און אזוי איז גיווען דריי מאל. האט ער פארשטאנען. אז דאס איז ניט קיין לערע זאך איז ער גיפארין אהין (היינו דער רב איז גיפארין צום דעם גוטי'ן יהודי וואס ער איז פריי גיפארין מיט זיין זון אהין).

אויף דעם וועג האט ער ווידער באגעניגט דעם סוחר וואס ער האט פריי באגעניגט. אז ער איז גיפארין מיט זיין זון. און דער רב האט אים דערקענט. און דער רב האט גיזאגט צום סוחר. דו ביסט זיך דער וואס איך האב דיר גיזעהן אין דער קרעטשמע. ענפערט ער אים אונדא האסטו מיר גיזעהן און עפענט אויף דאס מויל. און זאגט צו אים. אז דו ווילסט האט שליינג איך דיר איין. זאגט ער צו אים (היינו דער רב צום סוחר) וואס רעמסטו. האט ער אים גיענפערט גידענקסטו אז דו ביסט גיפארין מיט דיין זון. און פריי איז א פערד אראפ גיפאלן אויף דער גריק האסטו זיך אום גיקערט. דערנאך זענען די אקסין צוגראכן גיווארן דער נאך האסטו מיר באגעניגט. האב איך דיר גיזאגט אז ער איז א קל. היינט אז איך האב שוין דיין זון גיפטר'ט. היינט מענטשן שוין פארין. ווארין דער זון איז גיווען א בחינת מאור הקטן און דער צדיק וואס ער האט גיוואלט צו אים פארין ער איז א בחינת מאור הגדול. און אז זיי ביידע זאלן זיך גיווען אין איינעם צום אויף קומען וואלט משיח גיקומען.

זעדער איינער ווארט אויף משיח, פארנוואס דארף מען משיח? וואס וועט משיח זאגן? משיח וועט אונז ברענגען צום אייבערשטן, משיח וועט אריינברענגען אין די וועלט מען זאל רעדן צום אייבערשטן און דאס לערנט אונז שוין דער רבי אויס היינט.

היינט אינדערפרי האב איך אריינגעטראכט, אויב משיח וואלט שוין דא געווען, און איך וואלט געזאגנען צו אים און דערציילט וואס גייט אריבער אויף מיר, וואס וואלט ער מיר געענטפערט? זיכער וואלט ער מיר געענטפערט: "גיי אין א זייט און דערצייל עס פאר'ן אייבערשטן, דער אייבערשטער וועט דיר העלפן". און אויב איך וואלט אים געפאלגט און געזאגנען רעדן צום אייבערשטן און איך וואלט גישט געהאלפן געווארן, וואלט איך דאך צוריק געזאגנען צו אים זאגן אז עס האט גישט געהאלפן, וואס וואלט ער מיר יעצט געענטפערט? זיכער וואלט ער מיר געענטפערט: "שטארק זיך און גיי נאכאמאל צום אייבערשטן, געב גישט אויף, בעט אזויפיל מאל דעם אייבערשטן ביז ער וועט דיר העלפן", - קומט דאך אויס אז משיח'ס עצות באקומען מיר יעצט פונעם רבי'ן, דער הייליגער רבי לערנט אונז אויס די עצה פון משיח, די עצה פון 'התבודדות', אלעס גיין פארציילן פאר'ן אייבערשטן.

און היינט אז איך האב אים שוין גפטר'ט. מענטשן שוין פארין. דערנוייל איז ער געלם גיווארן אין די רייד. (בלומר דער סוחר איז פארשוואנדן גיווארן פלוצים אין די רייד) און ער האט ניט גיהאט מיט וועמען צו רעדן. איז דער רב גיפארין צו דעם צדיק. און האט גישריקן גיוואלד. גיוואלד. הכל על דאכדין ולא משתכחין (וויי אויף דעם וואס סע פארלוירן גיווארן און מע קען ניט גיפינען).

און דער סוחר איז גיווען דער ס"מ אליין. וואס ער האט זיך

פארשטעלט פאר איין כוחר און האט זיי אפגינארט און דער נאך אז ער האט זיך דאס אנדערע מאל פאנגעניגט מיט דעם רב. האט ער זיך מיט אים אליין גירייזט. נאך וואס ער האט אים גיפאלגט, ווארין אזוי איז דער סדר פון דעם יצר הרע. פרייר רעט ער אן דעם מענישן. און אז דער מענישן פאלגט אים חס ושלום. רייזט ער אליין זיך דער נאך מיט דעם מענישן און אזוי זיך אין אים אליין נוקם. נאך וואס ער האט אים גיפאלגט. השם יתברך זאל אונז מציל זיין פון אים. און זאל אונז אום קערין צום רעכטיין אמת אמן.

די מעשה לערנט אונז מיר זאלן זיך נישט דערשרעקן פון קיין שום מניעה; מען דארף וויסן אז די גרעסטע מניעה איז 'ליצנות', מיט אביסל ליצנות קען מען פארלירן דעם גאנצן רבין, דעם גאנצן חיות וואס דער רבי האט אריינגעשיינט אין אים, דערפאר דארף מען זען אויסצושפייצן אלע ליצנות וואס מען האט געהערט אויפן רבין און קומען צום רבין מיט א תמימות, לערנען דעם רבי'נס ספרים און פאלגן זיינע עצות, וועלן מיר זוכה זיין אז משיח וועט קומען.

נאר תורה מאכט פרייליך דעם מענטש

איך ווייס נישט אויב אלע האבן פארשטאנען וואס איך האב גערעדט ביים שיעור דעם פארגאנגענעם ליל שישי, איך האב געדארפט רעדן אביסל אין ענגליש, עס זענען געקומען עטליכע מענטשן וואס פארשטייען נישט קיין אידיש, וויל איך איבערזאגן דאס וואס איך האב דעמאלט געזאגט.

אז מען קוקט גוט זעט מען אז אלעס וואס א מענטש טוט איז נאר ווייל ער וויל ווערן פרייליך; א מענטש וויל א קאר, א שיה, א הויז, געלט, ער פארט אוועק צו האטעלין - אלעס טוט ער נאר אבי צו ווערן פרייליך, אבער עס איז א שאד אז ער טוט אזויפיל זאכן צו ווערן פרייליך אבער ער ווייסט נישט אז אן תורה וועט גארנישט העלפן, ער וועט נישט ווערן פרייליך, נאר תורה און תפלה דאס מאכט פרייליך און צופרידן דעם מענטש. און איינמאל מען לערנט די הייליגע תורה, מען דאווענט, דעמאלט קען מען שוין אלעס האבן און זיין פרייליך, אבער אן תורה וועט קיין שום זאך נישט פרייליך מאכן דעם מענטש.

א אידישע נשמה דארף לערנען תורה, ווילאנג ער לערנט נישט קיין תורה קען ער נישט זיין באמת פרייליך, קען זיין אז גוים קענען זיין פרייליך מיט אנדערע זאכן, דאס ווייס איך נישט ווייל ברוך השם איך בין נישט קיין גוי, אבער א אידישע נשמה איז נישט מעגליך צו ווערן פרייליך אן תורה.

אבער ווי אזוי קען איך לערנען? איך האב נישט קיין כח צו לערנען, איך פארשטיי נישט קיין לערנען; דער רבי געבט אונז אן עצה אויף דעם, הייב אן לערנען אן פארשטיין, מיט די צייט וועט זיך דיין קאפ פפענען און דו וועסט אנהייבן פארשטיין, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות ה'ר"ן, סימן ע"ו): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין. הלוואי זאלסטו אונטעמען די ווערטער פון רבין, ווילאנג גייסטו זיך נאך נארן בזה העולם, עס איז שוין אריבער אזויפיל יארן און דו האלסט נאך אין איין זאגן "איך זוף א שיעור", "איך זוף א חברותא" האסט נאכנישט אנגעהויבן לערנען, פארוואס זאלסטו נישט פאלגן דעם רבין און אנהייבן לערנען די הייליגע תורה?! מיר גייען בקרוב ענדגין 'מסכת פסחים' און מיר הייבן אן א גייע מסכתא, 'מסכת שקלים', פארוואס זאלסטו נישט מיטהאלטן דעם סדר? נעם א גמרא און זאג יעדן טאג דעם בלאט גמרא.

נאכדעם הייב אן א שיעור אין ש"ס כסדרן, מוהרא"ש האט אסאך גערעדט פון לערנען הונדערט און איין מאל ש"ס, מוהרא"ש האט נישט גערעדט סתם, וואס מוהרא"ש האט געזאגט קען יעדער טון. קוק דא האבן מיר א בחור, א חתן, וואס האט שוין איינמאל געענדיגט גאנץ ש"ס און יעצט האט ער מסיים געווען 'מסכת תענית' הונדערט און איין מאל! דאס איז מער בלעטער ווי גאנץ ש"ס! ווייל הונדערט און איין מאל מסכת תענית איז דריי טויזנט און דרייסיג בלאט! [מסכת תענית האט דרייסיג בלאט, הונדערט און איין מאל דרייסיג - איז דריי טויזנט און דרייסיג בלאט]. ווידער גאנץ ש"ס האט נאר צוויי טויזנט זיבן הונדערט און ניינצן בלאט.

אויך זיצט דא נאך א טייערער בחור וואס האט שוין אויך געענדיגט גאנץ ש"ס, און מסכת 'תענית' און מסכת 'ראש השנה' - הונדערט און איין מאל, מיטן אייבערשטן הילף נאך פסח אינעם טאג וואס ער איז אריין געקומען אין ישיבה [י אייר] גייט ער מאכן נאך א סיום אויף הונדערט און איין מאל מסכת 'הגיגה'!

[דער ראש ישיבה שליט"א האט דרך אגב דערציילט וואס האט זיך אפגעטון ווען דער בחור איז אריינגעקומען אין ישיבה, עס זענען געקומען מענטשן מיט טענות פארוואס איך האב אים 'פארקאפט'... מילא זיינע ברודער'ס, אבער ער איז דאך א בעל כשרון...; וויל איך דיר פרעגן, איך האב אים געגנב'עט אדער ער האט מיר באגנב'עט... ער האט מיר באגנב'עט מיין צייט, מיין משפחה; וויפיל צייט גייט אוועק פון מיין משפחה פאר די בחורים? מען דארף רעדן מיט זיי, מען דארף זיי מחזק זיין, איך האב געגנב'עט? ער האט געגנב'עט פון מיין משפחה - זייער טאטע. ער איז אריינגעקומען צו מיר ווייל ער וויל לערנען אין ישיבה. ווען ער איז אריינגעקומען האט ער מיר געפרעגט צי איך האב נישט מורא פון קיין פאליציי? האב איך אים געזאגט: "איך האב נישט מורא פון קיין פאליציי, די שאלה איז נאר, צי דו האסט נישט מורא אויב עס וועלן קומען די פאליציי..." און ברוך השם אז ער האט שוין אריינגעכאפט גאר שיינע זאכן אין ישיבה].

יעצט קומט א שווערע וואך אינדערהיים, עס איז פאר יום טוב פסח, און די פרויען מאכן פסח'דיג, מען שרייט: "גיי ארויס פון דא, מען קען דא שוין נישט אריינגיין, עס איז שוין פסח'דיג..." דארף מען זיך האלטן רואיג מיט אסאך סבלנות, זיך נישט אויפצורעגן, דער הייליגער חתם סופר שרייבט דאס שוין אין א תשובה (שאלות ומשובות חתם סופר, אורח חיים, סימן קל"ו): "והייתי חוזן לחדר למודי, פי גרשוני נשים צדקניות המכבדים ליום טוב של פסח, על כן לא יכלתי להאריך ככל הצורך", די נשים צדקניות האבן מיר פארטריבן פון מיין שטוב וואו איך לערן שטענדיג ווייל מען האט דאס אויסגערייניגט לכבוד דעם יום טוב פסח.

[דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אנגערופן צו א אינגערמאן: "דו האסט אונדאי געמיינט אז איך זאג 'עס קומט א שווערע וואך' ווייל עס טוט זיך מען רעדט אין גאס אז מען גייט איינזעצן דעם ראש ישיבה אין תפיסה ווייל מען מאכט חתונה יונג וכו'... - נישט פון דעם רעד איך, דאס מאכט נישט שווער דעם וואך, וואס גייט מיר אן וואס טוט זיך אויפ'ן גאס, דער עיקר וואס דארף אנגיין פאר א מענטש איז אז עס זאל זיין רואיג ביי אים אינדערהיים, אויב מען לעבט בשלום אינדערהיים, מען האט סבלנות דעמאלט גייט נישט אן וואס אנדערע רעדן און שמועסן...]

לאמיר אהיים גיין מאכן א שיינע סעודה, פארברענגען מיט די ווייב און קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבין וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.